

TAMÁSI ÁRON: ÁBEL A RENGETEGBEN

Szerző dezs

Kötelező olvasmány, rövid összefoglaló elemzése

Tamási

Áron: Ábel a rengetegben

1920-ban

járunk, Erdélyben. A székely

család, Szakálék

otthonában. Az anya fiával,

Ábellel van otthon – csak ebéd

után jár el pityókát

ásni -, az apa, Gergely

középbirtokossági

erdőpásztor, hetente 1-2 alkalommal jár haza.

Egy

ilyen esettel indul a mű. Az apa nyulat hoz, amit tréfa

során vesz észre a fiú.

(Az apa kint hagyja, Ábel azt „hazudja”,

hogyan nem látta, sőt ő fogta)

Megnyúzzák a nyulat, majd az apa közli

Ábellel, hogy a Hargitába fog menni

erdőpásztornak. Ábelnek nem igazán

tetszik az ötlet, hogy erdőpásztor legyen,

de nem lehet kifogása.

Egy

ütött-kopott faház lesz az otthona, amiben

találkozik Bolhával (kutya), későbbi

hű társával. Otthonról egy

kecskét, egy macskát és két

tyúkot visz magával.

Első éjszakája egyedül

rémesen telik, másnap meglátogatja az

igazgató,

elmagyarázza a teendőket, azt, hogy fát kell

árulnia, s hogy a kidőlt fákkal

szabadon gazdálkodhat. Mivel nincs rendes szék

és asztal, ágy pedig

egyáltalán

nincs, az igazgató másnap küldet ki

„bútort” is.

A

látogatás másnapján

Ábel az erdőben talál 5

ládát, tele fegyverrel és

tölténnyel, amiből két puskát

és hozzá töltényt el is tesz

magának. Továbbá

talál még 12 bombát, ám nem

tudja, mi lehet az, csak sejtései vannak. Az

egyiket eltávolítja a többitől,

és meggyújtja. Sikerül elég

távolra érnie, mire

a bomba felrobban. 10 öl fa dől ki a robbanás

nyomán, s ezekkel Ábel immár
szabadon gazdálkodhat. Később sikerül is
eladnia ezeket, és 1000 lejt kap érte
cserébe. (Ez csak a fele annak, amit ért volna,
hisz a fa őljét különben 200
lejt adta)

Dávid

Pál könyveket hozott Ábelnek (Nick
Carter, Buffalo Bill füzetek), s cserébe
fát

vitt.

Néhány

nap múltán megérkezik három
barát, egy főispán, Furtuna barát
valamint Markus,
aki most a kocsis szerepét töltötte be. A
gvárgyin megtanítja löni Ábelt, s
szép napokat töltenek négyesben,
bár Ábel számára nem
felhőtlen a boldogság,
ugyanis a gvárgyin elégeti a füzeteit,
mondván, hogy semmi jóra nem
tanítják.

Megígéri azonban, hogy küld
helyettük értékes
olvasmányokat. Később nagy
búcsúzkodás során a
barátok elfelejtenek fizetni.

Néhány

nap múlva megérkezik Márkus az
ígért könyvekkel és az
elismervénnyel, miszerint
a fa árát befizették a bankba. Ezt
látja Fuszulán is, aki már eddig is
sok fát
vásárolt Ábeltől, s most
úgy dönt, cselhez folyamodik. Nem fizet a
fáért, hanem
egy hamis elismervényt ad Ábelnek. A
turpisságra azonban hamar fényderül, az
igazgatónak és Ábelnek
sikerül elfognia Fuszulánt. Kezét
hátrakötik, a lábát
azonban szabadon hagyják, így mialatt viszik a
város felé, Fuszulán
megszökik,
az igazgató pedig súlyos
sérüléseket szenved.

Az

igazgató tart attól, hogy Fuszulán
visszatér Ábelhez bosszút
állni, így
odaküldi Surgyelánt, a mogorva csendőrt.
Viszonyuk az első perctől ellenséges,
Surgyelán ki akarja szolgáltatni
magát Ábellel. Surgyelán
fog egy sast, ám
amikor beviszi a házba az megöli a
macskát, Bolhának pedig kivájja az
egyik
szemét. Büntetése azonban nem marad el,
vacsora lesz belőle. A sashús azonban
büdös, rágós és
ehetetlen. A két férfi mégis megeszi,
s Ábelt ágnak is dönti

tőle a betegség. Surgyelán
ápolja, s látszólag minden falatot a
betegnek ad.

Titokban azonban kijár a ház
mögé és megeszi a kecskét.

Ábel ezt csak akkor tudja
meg, amikor megérkezik Fuszulán és
elmegey Surgyelánnal.

Ekkor

érkezik meg Ábel apja a szomorú
hírrrel, Ábel édesanyja meghalt.

Ábel elmeséli a

Fuszulán-, sas- és a

Surgyelán-kalandot, s eldöntik,
elfogják a két betyárt.

Tervük azonban nem sikerül, nem mernek tenni a
két betyár ellen.

A

végző megoldást a tüdőbeteg

Márkus jelenti, aki immár ittas

állapotban elkezdi

prédikálni a bűnről, a bűnbeesésről,

arról, hogy mindenkit szeret édesanyja,

stb. Másnapra Márkus meghal, a két

betyár pedig önként feladja

magát a

csendőrségen.

Ábel

felmond és úgy dönt, nekivág

az országnak hű kutyájával,

Bolhával. „A

szegények és az elnyomottak

zászlaját

fogom örökké hordozni, bármerre

vezéreljen is az utam”- hangzik a

regény

utolsó sora.